

המשך סיפור לשבת – שריקות התפעלות במחלקת עסקים.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

רעיתו של האיש זקפה עיניה בתמוהו ובהשתאות ופטלה את המשפט הבא: "אני לא מאמינה למראה עיני, הוא נישק את מוריס...". ועכשיו קוראים נכבדים לפתרון התעלומה במחלקת העסקים, הנה לפניכם המונולוג של איש העסקים היהודי - האמריקני מוריס (משה) צומבר.

"קוראים לי מוריס צומבר, וזו אשתי שרה, אנחנו תושבי ארה"ב, יש לי שם מפעלים גדולים וחברות שיווק של כלי בית, בגדים, ומתנות. ואז זכינו להפקד בילדים, עצוב, אבל כך - כבוד הרב - רוצים מן השמים, ובכן אדון ראובן, החלטנו אשתי ואני לסווע לישראל, ולהעניק מההון הרב שלנו לילדים... לבית יתומים. או שנקים מוסד, או שנרחיב... ובכך נזכה לשמח ילדים יהודים, וזה מתוך אהבת ישראל עצומה, ובכך נזכה גם אנו לדור המשך... הסתובבנו בארץ במשך שבועיים, ולא נחה דעתנו. לא מצאנו איש לבלבנו שנוכל לסמוך עליו שיעשה את החסד הענק הזה... ועכשיו אספר לך משהו שאתה לא תאמין, עלינו למסוס רעייתי ואני, נכנסנו למחלקת עסקים. ואז אמרתי לה: "שרה, אני עצוב שלא זכינו לתרום, אבל הנה אני מקבל על עצמי שבועה, היהודי הראשון שיתן לי נשיקה לו אתן את התרומה, ואמנה אותו כאיש הנאמן עלי שיפעל למען ילדים יתומים ואומללים".

שרה הנהנה בראשה נדהמת... "כן, כן, כך מוריס אמר כשעלינו למסוס: מי שנישק אותי...".
 "האם אתה מוכן רבי ראובן, לקבל על עצמך לפעול למען פרויקט זה?"

הרב ראובן מורגנסקי הסמיק והחזיר חליפות. חום גופו ירד, והצבע חזר לפניו, הוא הרים מרצפת המטוס את שני האלבומים. וביקש מבני הזוג צימבר לעיין באלבומים.

שריקות ההתפעלות של הצימבריים ההמומים, הגיעו עד לאוזניו של הקברניט. "אנא נוסעים חביבים במחלקת עסקים, אנא שמרו על שקט... מעולם לא שמעתי שריקות התפעלות כאלה... ממה אתם כל כך מתפעלים?"
 למותר לציין שר' ראובן מורגנסקי נחת בניו יורק מייד עלה על מטוס אל על לישראל, כשצ'ק שמן מאד מאד מאד, בכיסו.

פרי קטן אחרי הסיפור-האבידה מתחת לפנס

יש אנשים שמחפשים את האבידה מתחת לפנס, בעוד שהיא רחוקה משם. ויש כאלה שהאבידה, אפילו אם רחוקה היא, משרכת רגליה עד לפנס כדי שימצאו אותה.

לא אחת שואלים אותי הייתכן? היעלה על הדעת צירוף מקרים שכזה?

אכן כן, ככול שאנשים מסורים בנפשם למען בניו של הרבוננו של עולם הם יגלו שהוא מזויז- הוא מסיט- הוא מניע חצי עולם מעלה מטה, כדי להקל על משימתם של צדיקים שכולו. וזה בהחלט מעורר שריקות התפעלות. **סוף.**

מילתא דבדיחותא

ג'נאים
 איליה אחד, נפנסו ג'נאים דרך החלון אל טר החנות
 של זאיץ ומוסטרפא, והגמילון אהמיום חלופו ועניפאו
 מכל הפא איד.
 אפגט הכמין אחד ג'נאים, שלח החלופה שהא סמכה
 עימו, היה מוצמד פקס עם המחיר וכו נכגה בכגה
 ידו של זאיץ: "ממשא אלפיים שקלים באקד!"
 "אגמכאל על המחויים פה, הוא אהל אכר חמיו,
 "הם ענה ג'נאים..."

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ"
וכו' (לא זו)
ומפרשים על דרך הדרוש, שהרי למלך יש ציווי "לבלתי רום לבבו מאחיו", שמלך צריך להיות עניו, ולא יתגאה על בני עמו. אך זה רק בלב, אבל כלפי חוץ, צריך להיות תקיף, והמלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול (כתובות ז').

[וכן שמואל הוכיח את שאול ואמר לו 'אם קטן אתה בעיניך הלא ראש לשבטי ישראל אתה']
וא"כ זה מה שכתוב אצלנו, שמשה קרא ליהושע ויאמר אליו **"לעניני כל ישראל חזק ואמץ"** - שדווקא לעניני כל ישראל - דווקא שאתה עומד בפרהסיא או חזק ואמץ - ביד חזקה ובאומץ לב, ואל תתנהג בשפלות. אלא תראה כח ומנהיגות. אבל כשאתה לא לעיני כל ישראל אז תקיים **"לבלתי רום לבבו מאחיו"** - שבינך לביך עצמך תתנהג בענוה, ואל תתגאה כלל. [משך חכמה]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל
בפלאמון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

מקום זה שמור לך
ועכשיו ב 10%
הנחה
פרטים בפל':
052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
וכן אופניים יד שניה
במחירים מוזלים
052-718-38-66

ביזנייעס'

העסק והסקופ במקום אחד!

מופץ ב-500 נקודות מרכזיות ברחבי העיר

לפרסום טל: 0534158343 כתובת מייל: biznais100@gmail.com

זכרון יהודה

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

כניסת השבת: 18:34
 יציאת השבת: 19:24
 רבנו תם: 20:09
 לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

פרשת וילך יום הכיפורים

סיפורי חסידים - כפרות

חסיד ותיק של הצדיק רבי אלימלך מליז'נסק, בעל "נעם אלימלך", והוא איש אמיד ונכבד, בא פעם בליל ערב יום הכיפורים אל רבו הצדיק בבקשה שהצדיק יתן לו לראות כיצד הוא, הצדיק, עורך את סדר הכפרות. "זה עשרות בשנים שאני נוסע אל רבנו, ואף פעם עוד לא נדמנן לי לראות את הכפרות של הרבי, והפעם נתעוררה אצלי תשוקה עזה לראות". ו- כיצד - שאלו הצדיק - אתה עורך את הכפרות? - מה הרבי מהתל ב' - השיב החסיד - וכי מה יש לראות ב'כפרות' שלי? - בכל זאת - אמר הצדיק - תגיד לי איך אתה עושה? - אני הרי איש פשוט - אמר החסיד - ובכן אני לוקח את הסידור ואומר כמו שכתוב שם "זה חליפתי" וכו'. ובכן - אמר הצדיק - אף אני עושה כך. אלא שהבדל אחד יש בכל זאת ביני ובינך: אתה ודאי מהדר אחר תרגול לבן דוקא, ואני איני מקפיד על כך: תרגול לבן, שחור או איהו שיהיה... התחיל החסיד להפציר בהצדיק שבכל זאת הוא משתוקק להיות נוכח בשעת הכפרות של הרבי. אמר לו הצדיק: - מכיון שכן, אתן לך עצה הגונה. תסע לכפר פלוני ותכנס לבית יהודי פלוני הגר שם, ותראה אצלו סדר יפה של כפרות.

לא סרב החסיד וצוה מיד לרתום את עצלותו ונסע לאותו כפר. משהגיע לשם שאל על מקום מגוריו של אותו יהודי, והוא לו בית בקצה הכפר. נכנס לשם כשעה לפני חצות הלילה, והנה הבית הוא בית מזיגה וערלים יושבים בתוכו ושותים יי"ש כדרכם, והחדר מלא עשן ממקטורתיהם של הערלים. האורח ישב לו וציפה לראות מה יהיה כאן. כשראהו בעל הבית ניגש אליו ושאלו מה חפצו. "עובר אורח אני - אמר לו החסיד - ורצוני ללון פה הלילה" בעל הבית התחיל לפקפק ולגמגם: בביתו אין מקום, בכפר יש בתים אחרים, יותר מרווחים, אבל האורח הפציר בו לתת לו לשבת בקרן זווית עד עלות השחר ואז ילך לו לדרכו. סוף סוף נעתר לו בעל הבית. משהגיע קרוב לחצות התחיל בעל הבית לשלח את הערלים מן הבית, למי בפיתויים ולמי בגערות. משיצאו כולם, פתח את החלונות, בכדי שיצא העשן ויודרך האויר, ופנה לאשתו: - אשה! הביאי לי את ה'קונטרס' המונח בחדר השני על גבי הארון. הביאה לו את ה'קונטרס' והתחיל לקרוא בו את כל חטאיו במשך השנה, שרשם ב'קונטרס' זה: ביום פלוני עברתי על זמן קריאת שמע, ביום פלוני עשיתי כך וכך וכן הלאה. משגמר לקרוא, התמרמר בכבידות ואנחות היוצאות מן הלב: אוי, רבוננו של עולם, הלא בשנה העברה עשיתי תשובה והבטחתי להיות טוב וישר ולא לשוב עוד לכסלה, ולבסוף מה עלה לי? אני הלוא מלא עוונות וחטאים ופשעים. וכך בכה ונאנח זמן רב מקירות ליבו. אח"כ פנה שוב לאשתו: אשה! הביאי לי עוד 'קונטרס' אחד המונח במקום פלוני.

הביאה לו את ה'קונטרס' השני והתחיל לקרוא בו: ביום פלוני הלכתי ליער להביא עצים והתנפלו עלי גויים ושברו את עצמותי, ביום פלוני מתה עלי ביתי, ביום פלוני קרה לי אסון זה, וכך הלך וקרא את כל הצרות והפגעים שעברו עליו במשך השנה. ושוב בכה והתמרמר: אוי, רבוננו של עולם, הלוא בפרוש בייקשתי מאתך בשנה העברה שתתן לי שנת ברכה וחיים ושלוה, ואני בטחתי בך והאמנתי בכך יהיה, ולבסוף מה עלתה לי? משגמר לבכות אמר: - הרי סוף סוף ערב יום הכפורים היום וצריכים להתרצוה, נשתנה ואז בנינו, רבוננו של עולם, אתה לא חייב לי ואני לא חייב לך. ולקח את שני ה'קונטרסים', כך אותם ביחד, סיבב אותם על ראשו שלוש פעמים, ובכל פעם אמר: - זה חליפתי, זה תמורת, זה כפרתי... וזרק את ה'קונטרסים' החוצה. החסיד התבונן היטב לכל מעשה בכפרי, נתפעל מאוד ממיין "כפרות" כזה, נפרד מבעל הבית ונסע בחזרה לליז'נסק. הגיע לשם בעוד לילה, ונכנס ישר לבית הצדיק. כשראהו הצדיק אמר לו: - תספר לי מה ראית שם אצל אותו יהודי, וסח לו החסיד את כל המאורע. אמר הצדיק: - זהו שאמר הכתוב: "כי עונתי עברו ראשי... ד' נגדך כל תאותי", אבל לעומת זה גם "ואנחתי ממך לא נסתרה"

322

ליווג הגנו:
 מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.
לעילוי נשמת:
 הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,
 הרה"ג רבינו אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא.
 ושונתה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזיז בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבלה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אל, עמבר שהנו בת מונס.
לרפואה ולהצלחה:
 מרים אהובה בת מולוק, שרה בת מרים אהובה, שלמה בן חממה, חננאל בן קריף, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה - מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה - רונת בת מרים
שאלו בן יפת - ציונה בת רחל מירב בת ציונה - יעל בת מירב
לע"ז: שלום בן סעדיה - רחל בת מהדי

לתרומות לעלון-ההנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

סיפור ליוה"כ - "הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים"...

מאת ש.ל.

"הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים"...

בכל ערב יום הכיפורים היו נוהגים בניו ובנותיו של הרב הצדיק רבי יעקב ישראל ז"ל, מגיד משרים דקהילת קודש קרמניץ, בעל ספר "שבט ישראל", לבוא לבית אביהם הרב שיברך אותם. וקרה פעם בערב יום הכיפורים שאחת מבנותיו אחרה לבוא לביתו, והלכה מהר ועמדה לפני פתח בית הכנסת, בכדי שכשיבוא אביה הרב לבית הכנסת יברכנה שם, ועל זרועותיה החזיקה תינוק קטן שלה. כשבא הרב מצא אותה עומדת בחצר בית הכנסת ובוכה, וגם הילד בוכה בכי רב.

וישאל הרב את הילד: - למה זה אתה בוכה? - אני רואה שאמא בוכה, לכן הנני בוכה גם אני. נכנס הרב מיד לבית הכנסת, עלה לפני ארון הקודש, וסיפר בבכיה רבה את דברי התינוק, ואמר: - אם הילד ראה רק פעם אחת שאמו בכתה, אז בכה גם הוא, כל שכן אנחנו, שנפשונו יודעת מאוד שהשכינה הקדושה בוכה, כמו שנאמר: "במסתרים תבכה נפשי", ואמרו בגמרא: בת קול מנהמת כיונה ואומרת אוי לבנים שבעוונותיהם החרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והיגלתי לבין האומות, שבודאי ובודאי עלינו לבכות. ונתעורר כל הקהל בבכיה רבה למשמע דברי הרב. ואמר הרב הקדוש "החזה" מלובלין ז"ל, שנעשה אז רעש גדול בשמים מכח התשובה שנתעוררה אצל המתפללים על ידי דברי הרב.

סיפור לשבת - שריקות התפעלות במחלקת עסקים.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

תשכ"ד. 1964 למנינם.

מנהל בית היתומים "שירת הילד" במבואות ירושלים הרב ראובן מורגנסקי היה מוטרד על למעלה מכובעו רחב השוליים. הוא הביט שוב ושוב במסמכים שלפניו, ומצחו נחרש קמטים.

התמונה הפיננסית של המוסד שלו, היה כעורה הפליא, ובמיילים קצת יותר בוטות נוכל לומר, בית היתומים שלו, ניצב לפני נעילת שערים ופיזור ילדי החמד עם על המשתמע מכך. קריסה טוטלית ממש.

40 שנים פעל בית היתומים שנוסד ע"י ר' חיימקה מורגנסקי זצ"ל אביו של ר' ראובן, שהיה אחד מעמודי התווך של ירושלים, מנוע של חסד עתיר מעללים של הטבה. ר' חיימקה ליקט את היתומים הללו מתוך בתים שבורים ורוצצים, ברחבי הארץ, פה האם נפטרה בלידה, שם האב נרצח בידי פורעים ערביים.

הוא לא רק נתן להם בית, פינה חמה ופת חמה, הוא העניק להם אהבה וחמימות הרבה יותר ממדורות ל"ג בעומר בשיא פריחתן.

את הגישה הזו לאהוב יהודים, ובעיקר יתומים הוא הנחיל גם לבנו הבכור ראובן, ולבתו שרה, שברבות הימים הפכה לעובדת סוציאלית במוסד.

ראובן מורגנסקי הביט שוב ושוב במסמכי הבנק וחרדה קטנה ומרגיזה פיעמה בלב, "רבונו של עולם, יש כאן 180 ילדים אומללים, חלקם ממשפחות הרוסות, מפעל חיים ענק, וכל זה יסגר... כמה צער ייגרם, כמה דמעות יזלגו, כנהרות איתן, כמה לבבות יכאבו, לאבא שלי המייסד, כמה אכזבה תהיה לו, שאת המפעל המופלא שלו, שפתח במסירות נפש, אני נאלץ לסגור אי מה נורא".

קרן שמש חיוורת פיזזה לה על שולחנו של הרב מורגנסקי, ובועות נוגה עדינות, ריצדו ונעו על פני הפורמיקה החומה. אין כסף!!! הבנק לא נתן יותר אשראי, התרומות ירדו פלאים, המקור ריק, הילדים קצת רעבים, אין כסף למשכורות ומה יהיה מחור.

החובות האישיים שלו מהלוואות עלו מעל הראש, ומאימות להטביע את בטחונו העצמי של הרב מורגנסקי, ביתו אף הוא משועבד לבנק.

מזה 20 שנה שהוא מחזיק את המוסד ממש בשיניים, מבלי לנסוע לחו"ל ולחפש תורמים, אין לו גם קשרים עם גבירי ארה"ב או אירופה... והנה בדלת מתדפק עוד עובד סוציאלי ומבקש להכניס עוד ילדים עוזבים לפנימיה.

ר' ראובן שטמ את ראשו על השולחן ובכה חרישית, כמו שרק ג'יבורי כח בני בניו של אברהם אבינו יודעים לבכות על כלל ישראל.

אחרי חמש דקות של בכי, הוא נעמד על רגליו והחליט: "השבוע אני טס לארה"ב, וה' יעזור, ה' תמיד עוזר". בערב הוא לווה עוד 500 לירות ורכש מוון ליתומים.

למחרת הוא כבר היה חמוש במזודה בלובי נמל התעופה, פניו

לארה"ב. לתיקו האישי הוא הכניס שני אלבומי תמונות על פעילות הילדים במוסד, שהיה, אם לא יועיל, בטח לא יזיק.

ר' ראובן התיישב על ספסל בלובי של שדה התעופה, ולפתע חש מחנק ורעידות בגופו, הוא הניח את כף ידו הימנית על מצחו, וחש שחום גופו עלה פלאים.

החולשה שתקפה אותו, כמעט מנעה ממנו להזדקף. ברמקול מודיעיני שיעוד רבע שעה הטיסה יוצאת, בשארית כוחותיו הוא התרומם ושיירך רגליו, מיד כשנכנס למקומו במטוס עצם עיניים ונדרם.

הוא התעורר עקב התקפת שיעול כבדה, הדייל הראשי הבחין בחורונו, וביקש ממנו לסור למחלקת עסקים "כבוד הרב, אתה חיור, ונראה לא טוב, עדיף שתנוח במחלקת עסקים, אתן לך כדור אקמול, ואולי אפילו טיפול נגד שיעול". ר' ראובן סרב הוא שילם עבור מחלקה רגילה. הדייל האדיב התעקש "הבריאות שלך חשובה לנו, אתה קודח מחום, משתעל, לא נוח לך, ולא נוח לנוסעים".

במחלקת עסקים ישנו זוג אחד בלבד, יש שם מיטה נוחה ותוכל לישון שם רגוע ונינוח יותר."

לאחר הפצרות חוזרות ונישנות הוא נעתר. בדחילו ורחימו הוא נכנס למחלקת עסקים. איש קשיש ונמוך קומה ישב שם, וסמוך אליו רעייתו, הם ראו כבני 70 לפחות.

הם לא היו דתיים בלשון המעטה, אבל ר' ראובן ביקש נפשו לישון ולא לעסוק ביראת השמים של שכניו. הם ברכו אותו "בערב טוב" והוא השיב צרוד "ברוכים תהיו". הוא פתח את הכורסא שנהפכה למיטה בלחיצה על כפתור צדדי, שלף את אלבומי המוסד שלו והחל לדפדף, תוך דקה או שתיים עיניו נעצמו.

אחרי ארבע שעות הוא פקח עיניו, וניסה להתיישב, ידו השמאלית הונפה לה הצידה והאגודל שלו לחצה בטעות על כפתור הכורסא של שכנו. ה' ירחם! הכורסא נפתחה בעוצמה, והקשיש שישב עד כה בניחותא צנח לאחור על גבו מופתע וחצי מעולף.

"אוי איזו בושה" הרחרר ר' ראובן "אני בסה"כ אורח חולה במחלקת העסקים ומה עשיתי ליהודי הזה..." גל של רחמים וחיבה מחד, וצער עמוק מאידך, שטפו את ליבו של ר' ראובן.

הוא קם בזריזות ממטתו ניגש ליהודי עזר לו להתיישב, חיבק אותו בחום רב. אמר "סליחה אחי היקר" ונשק לו בבישנות על מצחו, מתוך רצון לפייסו...

"נישקת אותי במצח?" שאל האיש. "כן, אני מצטער ומבקש את סליחתך... אנא מחל לי". "מוחל, מוחל, אבל נישקת אותי במצח? נכון?" ר' ראובן מינק חיוך רחב, "תראה, אני יהודי שאוהב יהודים, הנה קבל ממני נישקה שנייה".

המשך בעמוד 4.

שלוחה 1
 קו זמני תפילות - חיפוש מנין 24 שעות.

שלוחה 2
 מאגר השיעורים - שיעורי דף היומי ועוד...

שלוחה 3
 קו המכירות הארצי - מוצרי יד שניה, השכרת ומכירת דירות לל"ת...

שלוחה 5
 חזרה להאזנה אחרונה בקו.

הנל בקו הארצי

03-5-744-322

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת וילך

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה **2:00** בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

קרא מהתנ"ך!

כריכת ספרים

ברחוב רב האי גאון 5

052-765-8989

עולם ההדפסות

חוברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

03-676-8181

לא גובים! התנהגות טלפונית

קו הצלת חיים.
03-748-16-11
קו מניין הצעירים
המודת שמעון
03-30-415-72

לתרומות ושעות:
1800-20-22-20

פיצוחי עושתמי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**